

індустрії дозвілля. Такий успіх свідчить про доцільність використання даної ідеї і створення подібних об'єктів, в основі яких могла лежати ідея відтворення різних періодів та епох. За принципом анімації організовані і досить відомі в світі такі тематичні парки: «Legoland» в Данії, «Port Aventura» в Іспанії, «Діснейленд» у Франції.

Іншим напрямом організації дозвілля, який теж отримав популярність у світі є анімація в готелях. В зарубіжних готелях при проектуванні передбачаються відповідні приміщення і майданчики для роботи анімаційної команди. Досить часто явище це перетворення місцевості з незначними природними ресурсами у туристичний об'єкт, який буде користуватися шаленим попитом. У розробці програм анімації керуються особливостями окремих туристів та груп, використовуючи їх особисті характеристики.

Також в кожній країні існує власна культурно-розважальна програма (ексклюзивна чи то традиційна). Найбільш відомими є томатні бої в Колумбії, гладіаторські бої в Колізеї та бали епохи Відродження в Римі, шоу-програма «Зустріч з привидами» у Чехії та Угорщині [2].

Таким чином, проаналізувавши міжнародний досвід з організації анімаційного сервісу в туризмі, бачимо перспективність розвитку даного сервісу. Адже вміло організована анімаційна робота є важливою для туристичної діяльності і головним чином впливає не тільки на готельне підприємство, а й туризм в цілому.

Тому можна зробити висновок, що анімаційна діяльність щоб успішно функціонувати має дотримуватися концепції закладу і постійно збільшувати спектр ексклюзивних і різноманітних анімаційних послуг, які змусять постійних відвідувачів повернутися у заклад неодноразово, а також і привернути увагу нових, до того ж не тільки в заклад, а й до туристичної дестинації.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ:

1. Ільтьо Т.І. Розвиток та впровадження анімаційної діяльності в готельному господарстві на українському і світовому ринках. *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2015. Вип. 6. С. 174–178.
2. Сергійко В.Ф. Значення анімаційних послуг в сучасній туристичній діяльності. *Географія та туризм*. 2011. Вип. 15. С. 38–45. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/gt_2011_15_8

Вінницька О.А.

*кандидат економічних наук, доцент,
Уманський державний педагогічний
університет імені Павла Тичини*

Бровко Н.В.

*студентка
Уманського державного педагогічного
університету імені Павла Тичини
м. Умань, Черкаська область, Україна*

РОЗВИТОК МАЛОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА В УКРАЇНІ

Малий бізнес є основою усіх сфер господарювання у провідних країнах світу. Йому належить значне місце в загальній сумі валового національного продукту, виробництві товарів та наданні послуг, що забезпечує зайнятість населення, а також розвиток країни в цілому. Проте в Україні розвиток малого підприємництва знаходиться на досить низькому рівні.

Загалом мале підприємництво – це самостійна, систематична, ініціативна господарська діяльність малих підприємств та громадян-підприємців (фізичних осіб), яка проводиться на власний ризик з метою отримання прибутку. Згідно ст. 55 Господарського кодексу України, суб'єктами малого підприємництва є [1]:

– фізичні особи, зареєстровані в установленому законом порядку як фізичні особи – підприємці, у яких середня кількість працівників за звітний період (календарний рік) не перевищує 50 осіб та річний дохід від будь-якої діяльності не перевищує суму, еквівалентну 10 мільйонам євро, визначену за середньорічним курсом Національного банку України;

– юридичні особи – суб'єкти господарювання будь-якої організаційно-правової форми та форми власності, у яких середня кількість працівників за звітний період (календарний рік) не перевищує 50 осіб та річний дохід від будь-якої діяльності не перевищує суму, еквівалентну 10 мільйонам євро, визначену за середньорічним курсом Національного банку України.

В Україні мале підприємництво поки що не відіграє суттєвої ролі в розвитку економіки. Показники, які характеризують тенденції розвитку малого бізнесу наведені в таблиці 1.

Таблиця 1

Динаміка розвитку малого підприємництва в Україні

Показники	Значення за роками		
	2015	2016	2017
Кількість суб'єктів, одиниць:			
– малі підприємства	327814	291154	322920
– малі підприємства (фізичні особи-підприємці)	1630571	1558880	1466486
Кількість зайнятих працівників, тис. осіб			
– малі підприємства	2098,1	2227,1	2393,3
– малі підприємства (фізичні особи-підприємці)	631,8	721,2	830,9
Обсяг реалізованої продукції			
– малі підприємства	1318974,1	1651982	2067799,2
– малі підприємства (фізичні особи-підприємці)	381861,3	474596,8	585798,5
Фінансові результати, млн.грн			
Відсоток суб'єктів, які отримали прибуток, %	-348471,7	69887,8	2369521
	73,7	73,4	72,8

Джерело: складено автором за даними Держкомстату України [2]. Дані наведено без урахування результатів діяльності банків, бюджетних установ, тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим, м. Севастополя та частини тимчасово окупованих територій у Донецькій та Луганській областях.

На основі представлених даних можна зробити висновок, що за період 2015-2017 рр. не відбулося значного покращення стану малого підприємництва в Україні. Видно, що зберігається тенденція до неухильного зменшення кількості як юридичних, так і фізичних осіб малого підприємництва. Фінансові результати діяльності також залишають бажати кращого. Так, хоча фінансові результати у гривнях зростали за досліджуваний період, відсоток суб'єктів, які отримали прибуток активно йде на спад.

Основними причинами такої ситуації можна назвати [4, с.154-155]:

- недосконалість чинного законодавства з питань розвитку малого підприємництва;
- практична відсутність з боку держави фінансово-кредитної підтримки;
- нестабільність політичної ситуації;
- недосконалість податкової системи, що збільшує кількість підприємств, які працюють в тіньовому секторі;
- недосконалість освітньої системи щодо підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації кадрів підприємницької діяльності;
- збільшення бар'єрів ліцензування та отримання дозволів;
- низький рівень платоспроможності населення;
- недовіра іноземних партнерів до вітчизняних суб'єктів підприємництва.

Таким чином, на даному етапі розвиток малого підприємництва в Україні знаходиться на низькому рівні. Покращити ситуацію можна за допомогою поступового переведення суб'єктів малого підприємництва на загальну систему оподаткування із застосуванням пільг у частині стимулювання інвестицій і встановлення порогової величини доходу, що дозволить малим підприємствам сплачувати податок на прибуток без зазнання збитків [3, с. 133]. Ще одним шляхом підвищення ефективності повинне стати обмеження монополії великих фірм на ринку та переймання досвіду організації діяльності малого бізнесу у провідних країн світу.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ:

1. Господарський кодекс України: Закон України від 07.02.2019 р. № 436-IV. *Відомості Верховної Ради України*. 2003. № 18, № 19-20. С. 144.
2. Державний комітет статистики України: веб-ресурс. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua/> (дата звернення: 23.05.2019).
3. Солованю С.М. Розвиток малого бізнесу в Україні в сучасних умовах. *Міжнародний науковий журнал «Інтернаука»*. 2017. № 2(24). С. 130-133.
4. Ткаченко Т.П., Коляденко І.І. Особливості розвитку малого підприємництва в Україні. *Сучасні проблеми економіки і підприємництва*. 2016. Вип 18. С.152-157.

Гавриш О.М.

кандидат економічних наук,

доцент кафедри менеджменту

Державного університету телекомунікацій

Льба К.Д.

студентка

Державного університету телекомунікацій

м. Київ, Україна

РОЗРОБКА ЕФЕКТИВНОГО МЕХАНІЗМУ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Розвиток ринкових відносин повинен супроводжуватися реформуванням і певною адаптацією існуючих економічних механізмів до нових умов господарювання, формуванням на їх основі нових механізмів, які будуть ефективно працювати в умовах ринкової економіки. Формування механізму управління інноваційною діяльністю телекомунікаційного підприємства повинне бути направлене на орієнтацію його діяльності на безупинний пошук і реалізацію ринкових можливостей інноваційного розвитку в мінливих умовах зовнішнього середовища.